दिष्ट्येष तव बाणानां गोचरे परिवर्त्तते । प्रतिघाताय कार्य्यस्य दिष्ट्या च यततेऽग्रतः ।
दिष्ट्या जानाति सङ्ग्रामे योद्धव्यं हि त्वया सह । दिष्ट्या च सफलाः पार्थ सर्व्वे कामा ह्यकामिताः । ३८९०
तस्माज्जहि रणे पार्थ धार्त्तराष्ट्रं कुलाधमं । यथेन्द्रेण हतः पूर्व्वं जम्भो देवासुरे मृधे ।
अस्मिन् हते त्वया सैन्यमनाथं भिद्यतामिदं । वैरस्यास्य त्वमथो मूलं च्छिन्धि दुरात्मनां ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ तं तथेत्यब्रवीत्पार्थः कृत्यरूपमिदं मम । सर्व्वमन्यदनादृत्य गच्छ यत्र सुयोधनः ।
येनैतद्दीर्घकालं नो भुक्तं राज्यमकण्टकं । अप्यस्य युधि विक्रम्य च्छिन्द्यां मूर्द्धानमाहवे ।
अपि तस्याह्यनर्हायाः परिक्लेशस्य माधव । कृष्णायाः शक्नुयां गन्तुं पदं केशप्रधर्षणे । ३८९५
इत्येवं वादिनौ कृष्णौ हृष्टौ श्वेतान् हयोत्तमान् । प्रेषयामासतुः सङ्ख्ये प्रेषन्तौ तं नराधिपं ।
तयोः समीपं सम्प्राप्य पुत्रस्ते भरतर्षभ । न चकार भयं प्राप्ते भये महति मारिष ।
तदस्य क्षत्रियास्तस्य सर्व्व एवाभ्यपूजयन् । यदर्ज्जुनहृषीकेशौ प्रत्युद्यातौ न्यवारयत् ।
ततः सर्व्वस्य सैन्यस्य तावकस्य विशाम्पते । महानादो ह्यभूत्तत्र दृष्ट्वा राजानमाहवे ।
तस्मिन् जनसमुन्नादे प्रवृत्ते भैरवे सति । कदर्थीकृत्य ते पुत्रः प्रतिमित्रमवारयत् । ३८९०
आवारितस्तु कौन्तेयस्तव पुत्रेण धन्विना । संरम्भमगमद्भूयः स च तस्मिन्परन्तपः ।
तौ दृष्ट्वा प्रतिसंरब्धौ दुर्य्योधनधनञ्जयौ । अभ्यवेचन्त राजानो भीमरूपाः समन्ततः ।
दृष्ट्वा तु पार्थं संरब्धं वासुदेवञ्च मारिष । प्रहसन्नेव पुत्रस्ते योद्धुकामः समाह्वयत् ।
ततः प्रहृष्टौ दाशार्हः पाण्डवश्च धनञ्जयः । व्यक्रोशेतां महानादं दध्मतुश्चाम्बुजोत्तमौ ।
तौ हृष्टरूपौ संप्रेक्ष्य कौरवेयास्तु सर्व्वशः । निराशाः समपद्यन्त पुत्रस्य तव जीविते । ३८९५
शोकमापुः परे चैव कुरवः सर्व्व एव ते । अमन्यन्त च पुत्रस्ते वैश्वानरमुखे हुतं ।
तथातु दृष्ट्वा योधास्ते प्रहृष्टौ कृष्णपाण्डवौ । हतो राजा हतो राजेत्यूचिरे च भयार्दिताः ।
जनस्य सन्निनादन्तु श्रुत्वा दुर्य्योधनोऽब्रवीत् । व्येतु वो भीरहं कृष्णौ प्रेषयिष्यामि मृत्यवे ।
इत्युक्त्वा सैनिकान् सर्व्वान् जयापेक्षी नराधिपः । पार्थमाभाष्य संरम्भादिदं वचनमब्रवीत् ।
पार्थ यत्प्रीतितं तेऽस्त्रं दिव्यं पार्थिवमेव च । तद्दर्शय मयि क्षिप्रं यदि जातोऽसि पाण्डुना । ३८९०
यद्बलं तव वीर्य्यञ्च केशवस्य तथैव च । तत्कुरुष्व मयि क्षिप्रं पश्यामस्तव पौरुषं ।
अस्मत्परोक्षं कर्म्माणि कृतानि प्रवदन्ति ते । स्वामिसत्कारयुक्तानि यानि तानीह दर्शय ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथबधपर्व्वणि दुर्य्योधनदम्भवाक्ये द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ एवमुक्तार्ज्जुनं राजा त्रिभिर्मार्गणैः शरैः । अभ्यविध्यन्महावेगैश्चतुर्भिश्चतुरो हयान् ।
वासुदेवञ्च दशभिः प्रत्यविध्यत्स्तनान्तरे । प्रतोदं चास्य भल्लेन च्छित्त्वा भूमावपातयत् ।
तच्चतुर्दशभिः पार्थश्चित्रपुङ्खैः शिलाशितैः । अविध्यत्तूर्णमव्यग्रस्ते चाभ्रश्यन्त वर्म्मणि । ३८९५
तेषां नैष्फल्यमालोक्य पुनर्नव च पञ्च च । प्राहिणोन्निशितान्बाणान् ते चाभ्रश्यन्त वर्म्मणः ।
अष्टाविंशत्तु तान्बाणानस्तान्विप्रेक्ष्य निष्फलान् । अब्रवीत्परवीरघ्नः कृष्णोऽर्ज्जुनमिदं वचः ।